

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Det evige Livs-Ord af Vorherres egen Mund til Menigheden

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 213. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1860_1269-txt-shoot-idm1091.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Dette, at Herrens eget Munds-Ord til os alle ved Daaben og Nadveren er for alle Christne, baade store og smaa, vise og vankundige, den eneste faste Troes-Grund, fordi den, som baade Lys-Grund og Livs-Grund, er baade Klippe-Grund og Soel-Grund, oplysende og oplivende, i Herrens Aand, som aldrig viger fra hans Munds Ord, medens vor Hellige Skrift er et Oplysnings-Middel, hvorom Herren ikke taler til os, 214og hvorpaa Menighedens Troes-Bekiendelse ved Daaben derfor heller ikke lyder, og som derfor maa være Aanden og hans skriftkloge Redskaber, som kun virker levende i Frihed, frit overladt, paa de Vilkaar, at de Skriftkloge vil bruge Skriften christelig, altsaa i Overensstemmelse med vor Alle vitterlige Christne Tro, og i en paa begge Sider fri Vexel-Virkning med Herrens fribaarne Menighed, som de Skriftkloge aldrig maa byde deres Oplysning som en Troes-Artikel; dette er allerede nu saa klart, at dersom den blotte Kundskab var mægtig nok til at styre og raade, om ikke hele Menigheden, saa dog dens skriftkloge Medlemmer, da havde det ingen Nød, at de herefter, som forhen, enten skulde opgive deres Frihed i Skolen og derved afbryde den christelige Oplysnings Liv og Fremskridt, eller, ved at paatage sig Forsvaret for Troen og Menigheden, paa en Omvei opkaste sig til deres Herrer, og forbitte Menighedens Liv med al den Ængstelse og Tvivlraadighed, der er uadskillelige fra det aandelige Trælle-Liv; men en lang og sørgelig Erfaring maa have gjort os kloge af Skade, saa vi, som for Øieblikket høre til de Ældste, maa baade med Formaning og Exempel arbeide paa, at om Udskeielser end ikke kan undgaaes, de dog i det hele blive uskadelige.